

Matti Toivonen

Kykyrin herätys

Kälviän Kykyrillä elettiin kansalaissodan jälkeistä aikaa 1920-luvun alkupuolella. Kylän väki hankki elantonsa etupäässä maataloudesta, mutta kylällä asui myös muita ammatin harjoittajia perheineen. Tälle kylälle tuli voimakas hengellinen herätys. Kylän väki alkoi kiinnostua hengellisistä asioista, ja kokouksia järjestettiin isoimpiin taloihin Kykyrillä. Huutoniemen perhe oli ensimmäisenä ottamassa kokouksen kotiinsa. Heti alkuun tuvat täyttyivät. Uteliaisuuttaan monet tulivat, olihan elämä pienellä kylällä siihen aikaan tapahtumaköyhää.

Heikinmäellä piti kokouksia Lydia Korpi. Hän puhui ja lauloi kitaran säestyksellä. Herätyksen henki toimi niin voimakkaasti, että kuulijoita alkoi tulla uskoon, kykyriläisistä ensimmäisinä Lilja Tuunala, Loviisa Mäkelä ja Laine Kykyri. Herätys jatkui ja isäni Martti ja äitini Eevi, silloinen kihlapari, ja isäni sisko Sanni tulivat myös uskoon. Tämä oli erikoista, kun näin nuoria alkoi tulla mukaan herätykseen, olihan perinteinen käsitys, että vanhoille kuuluu nämä uskonasiat. Vastustakin alkoi esiintyä. Osa kylän miehistä ja naisista oli kovasti vastaan koko herätystä, vanhan tyylin olisi pitänyt kelvata eikä mitään tällaista hurmahenkistä menoa. Varsinkin Toivosen lahdessa pidetyn kastetilaisuuden aikana oli tapahtunut häirintää.

Koko pitäjän alueella uskoon tulleet nuoret Lydia Korven johdolla perustivat kitarakuoron, joka yhdisti nuorten uskovien joukkoa ja oli apuna kokousten pidossa. Uskovien joukon kasvaessa tuli esille ajatus paikallisen seurakunnan perustamisesta. Akseli Puhakainen opetti uskovia paikallisseurakunnan tärkeydestä raamatun mukaan. Vuoden 1926 kevät oli vilkasta aikaa uskovien toiminnassa ja niin päätettiin perustaa oma paikallisseurakunta Kälviälle. Nuoret uskovat Martti ja Sanni kutsuivat vanhempiansa Helmi ja Adiel Toivosen suostumuksella eri puolilla asuvat uskovat kotiinsa Kykyrille. Tapahtuman aiheena oli seurakunnan perustaminen. Kylän nuoret olivat joukolla järjestäneet tarjoilua ja seuranpitopaikkana pihamaa joenniemessä oli mitä parhain, kesäkin oli kukkeimmillaan. Pitäjän eri puolilta alkoi tulla jo väkeä, toiset hevosella, toiset pyörillä ja lähistöltä kävellen. Tuli peltokorpisia, ridankyläläisiä, Passojan ja Riipan, Hillin, Vuolteen, Kykyrin sekä Kleemolan kyläläisiä. Nuorten tarjoilun jälkeen kitarakuorolaiset lauloivat Impi Porkolan johdolla useita sytyttäviä herätyslauluja. Puheenvuoroja käyttivät Akseli Puhakainen, Fabian Paakkari sekä Lydia Korpi. Seurakunnan perustaminen oli kaikkien uskovien tahto ja se perustettiin. Puhakaisen esityksestä nimeksi tuli Siion seurakunta. Seurakuntaan liittyi tässä kokouksessa 50 jäsentä.

Edeltä ilmoitettu kastetilaisuus Toivosen rannassa, jossa kastettiin kahdeksan uskoon tullutta, veti paikalle suuren joukon kiinnostuneita ihmisiä aina pitäjän syrjäkyliä myöten. Seurakunnan kasvaessa ja vakiintuessa tuli eteen oman kokoustilan saaminen, olihan kokoontuminen tapahtunut kodeissa ja isommat tilaisuudet seurantalolla. Pula-ajan kynnyksellä ostettiin tontti keskeltä kirkonkylää ja alettiin suunnitella omaa rukoushuonetta. Apuna rakentamisessa uskottiin olevan talkootyö. Piirustukset ja suunnittelutyöt teki talkootyönä Adiel Toivonen. Tukkeräys pantiin käyntiin koko pitäjän alueella ja tukit sahattiin puutavaraksi Toivolan sahalla. Koivukankaan veljekset johtivat rakennustöitä. Myönteisesti suhtautuivat myös eri kauppaliikkeet antamalla rakennustarpeita työmaalle. Työmaa herätti mielenkiintoa paikkakunnalla, koska pieni joukko uskovia rakentaa näin suurta rukoushuonetta aivan omin voimin ja velattomasti.

Pitäjän nimismies Ellfolk oli käynyt usein seuraamassa työmaalla ja sanonut, että on se hyvä asia, kun pahamaineisen kahvilan paikalle tulee rukoushuone. Valtakunnallisessa lehdessä olevassa jutussa oli kerrottu, että Kälviän helluntailaisilla on Suomen toiseksi suurin rukoushuone Helsingin jälkeen. Seurakunnan kasvaessa eteen nousi ajatus ympäristö- ja lähetystyöstä. Ympäristötyötä

tehtiin oman työn ohessa eri pitäjissä heti alusta asti. Puhujina olivat monet seurakunnan veljet ja lauluporukoita ja soittajia oli aina mukana. Erikoista pienelle Kykyrin kylälle oli Airi Mäkelän lähtö lähetystyöntekijäksi Keniaan, jossa hän teki vuosikymmeniä kestäneen elämäntyön mustan kansan kesellä.

10.2.2006

Matti Toivonen